वारुणं चापि ते पाशं द्दामि परमाद्भुतं । शुष्कार्दे चाशनी राम गृकाणेमे मयोखते ॥ १०॥ पैनाकमपि चैवास्त्रमस्त्रं नारायणं तथा । **त्राग्नेयमिय चासक्यं वायव्यं च दरामि ते ।। ११ ।।** प्रमर्दनं प्रमथनं तथैवारिविदार्णं। म्रस्नं रूपशिरश्चेव कूटास्नं चापराजितं ।। १२।। शक्ती च दे गृकाणेमे स्रमोघां विजयां तथा। तंयेव कालमुषलं कङ्कालमय किङ्किणीं ।। १३ ।। प्रस्वापनं प्रशमनं स्तम्भनं च ददामि ते । वर्षणं शोषणं चैव तथैवारिनिकृत्तनं ॥ १८॥ मदनोन्मादने चैव कन्दर्पदियते विभो । गान्धर्वास्त्रं तथैवेदं मोरुनं च ददामि ते ॥ १५॥ तेजोयुतिक्रं सौरं शत्रुपचप्रतापनं। रक्तामिषादं पैशाचं कौवेरं च ददामि ते ॥१६॥ रात्त्तसं चापि शत्रूणां श्रीधृतिप्राणनाशनं । मूर्ह्नं ताउनं चास्त्रं कम्पनं चारिकर्षणं ॥ १७॥ संवर्तमिप चावर्तं मौषलं च ददामि ते । सत्यं चैवानृतं चास्त्रं मकामायास्त्रमेव च ॥ १६॥ म्रमोघं तैज्ञसं चैव परतेजोऽपकर्षणं । सोमास्त्रं शिशिरं नाम वाष्ट्रं चारिव्यथाकरं ॥ ११ ॥